

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De vitæ consuetudine cum improbis: quòd eorum societas fugienda sit,
tanquam exitiosa. cap. lxxii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

tu atq; actione præditas oculos conicere oportet, atq; illarū bonū suū imitando efficere. **F**
Ho. 5. in Si Gentilem temperantia, ac reliqua morum honestati ac moderatiōi operam dantem
Hexam. videas, fac studium tuum ac diligētiam augeas: vt frugifera ficui similis sis, quæ ex gregē-
Nā. in stium præsentia robur colligit, ac cohibito fluxu suo studio maiore fructus alit.
Jamb. Fores sophorum fac teras, non diuitum.

De vitæ consuetudine cum improbis: & quòd eorum societas fugienda sit,
 tanquam exitiosa. **CAP. LXXII.**

- Num. 16.** **V**RREXIT Moyses, & abiit ad Dathan & Abiron: & sequentibus
 cum senioribus Israël, dixit ad turbam: Recedite à tabernaculis im- **G**
 piorum hominum, & nolite tangere quæ ad eos pertinent, ne inuol-
 uamini in peccatis eorum.
 Exterminate malum ex vobisipfis.
Iosue. 23. Disperditte gentes has à facie vestra: & non erunt vobis in laqueum, & in scan-
 dalum, & in clauos calcancis vestris, & in sudem oculis vestris.
1. Reg. 15. Dixit Saul Cinæo, Abite, recedite, discedite ab Amalech: ne fortè inuoluam
 te cum eo, Et recessit Cinæus de medio Amalech: Percussitque Saul Amalech.
Iob. Abstinerè à malis, scientia est.
Psal. 1. 25. Beatus vir, qui non ambulauit in concilio impiorum, &c. Non fedi cum
 63. concilio vanitatis: & cum iniqua gerentibus non introibo. Protege me à con- **H**
 72. uentu malignantium. Qui diligitis Dominum, odite malum.
Pro. 1. Fili mi, si te lactauerint peccatores, ne acquiescas eis. Prohibe pedem tuum à
 4. semitis eorum. Pedes enim illorum ad malum currunt. Ne delecteris in semi-
 24. tis impiorum, nec tibi placeat malorum via. Non enim dormiunt, nisi malefece-
 22. rint. Vias impiorum ne adeas, nec quæras vias iniquorum. Tribuli & la-
 quei in viis peruerfis: qui autem custodit animam suam, abstinebit ab eis. Ne
 æmuleris viros malos, nec desideres esse cum eis: quia rapinas meditatur cor eo-
 rum, & fraudes labia eorum loquuntur. Noli esse amicus homini iracundo,
 neque ambules cum viro furioso: ne fortè discas semitas eius, & sumas scandalum
 animæ tuæ.
Esa. 52. Recedite, recedite, exite inde, pollutum nolite tangere: exite de medio eius, **I**
 mundamini, qui fertis vasa Domini.
 Remoue te ab iniusto homine, & non timebis: & tremor non appropinqua-
 bit tibi.
Eccles. 13. Qui tetigerit picem, inquinabitur ab ea: & qui communicauerit superbo, in-
 duet superbiam.
Rom. 16. Rogo vos, fratres, vt obseruetis eos, qui dissensiones & offendicula præter do-
 ctrinā, quam vos didicistis, faciunt, & declinate ab illis. Huiuscemodi enim Chri-
 sto Domino nostro non seruiunt, sed suo ventri: & per dulces sermones & be-
 nedictiones seducunt corda innocentium.
1. Cor. 5. Si is, qui frater nominatur, est fornicator, aut avarus, aut idolis seruiens, aut ma-
 ledicus, aut ebriofus, aut rapax, cum eiusmodi nec cibum sumere. **K**
2. The. 3. Denunciamus autem vobis, fratres, in nomine Domini nostri Iesu Christi, vt
 subtrahatis vos ab omni fratre ambulante inordinatè, & non secundum traditio-
 nem, quam acceperunt à nobis.

Basil. Ho. Perniciose sunt improborum hominum familiaritates. Quandoquidem amicitia lege
 Quòd Deo ita comparatum est, vt qui vitæ consuetudine inter se copulantur, morum quoque similitu-
 nō est au- dinem contrahant. Quemadmodum enim in morbidis regionibus aer ille, qui sensim respi-
 ratur, occultum morbum iis, qui illic commorantur, affert: eodem modo inita cum improbis
 lor. familiaritas ingentia animis mala infligit, etiam si detrimentum statim minime sentiatur.
 simile. Pestē aunt, qui harum rerum periti sunt, posteaquàm hominē vnum, aut iumentū at-
 gerit,

Agerit, ad omnes deinde, qui propius accedunt, serpere. Hanc quippe huiusce morbi naturam esse, ut eum alij ex aliis contrahant. Tales nimirum sunt qui iniustitiæ operam dant. Alij enim aliis morbum impertientes, unâ agrotant, ac pereunt.

Exempla eorum fuge, quorum vita omnium iudicio condemnata est.

Proclivius est vitij participem fieri, quam virtutem impertire: quandoquidem facilius quoque est morbum contrahere, quam alios sanitate donare.

NaX. in Apolog. In Tetrast

Occlude verbis turpibus cera tuas Aures, sonisque cantuum mollissimis.

Pateant honestis semper at sermonibus.

Audire, fari, facere, non distant procul.

B Præpono semper improbis probos viros.

Nam si frequens sis cum malis, eris malus.

Non modò à vitij ipsi abstinere, sed eos etiam, qui ea perpetrant, auersari debemus. *Arbana; Cyrilli.* Israelitis interdictum erat, ne cum malis versarentur, Mosaica videlicet lege hoc quoque sanciente. Exertis enim verbis imperabat, ut qui sanctificati essent, ab eorum cœtu quamprimum abscederent, quorum improba & impura vita esset.

Discessus ab improbis & flagitiosis hominibus, animæ salus est.

Tria nobis Psalmista proposuit, quæ cauere debeamus, nempe ne in impiorum concilio ambulemus, ne in peccatorum via stemus, ne in pestilentium cathedra sedeamus. *Basil. Ho: in Psal. 1.*

Ne in pestilentium hominum cathedra sedeas. Perpende animo, quosnam pestilentes vocauerit, nimirum eos, qui animi sui morbum alijs impertiunt. An non vides quemadmodum scortatores illi, qui in foro sedent, pudicos & temperantes homines ludibrio habeant, ac flagitia sua, tenebrarumque studia commemorent, atque infames suas libidines, non secus atque præclara quedam ac strenua facinora recenseant? Hi videlicet pestilentes sunt, quippe qui malum suum in omnes porrigere obnixio studio contendunt. *Quinam pestilentes censeri debeant.*

Fornicationis spiritus iniquitatem in vno sistere non sustinet: Verum statim æquales assumuntur, comestiones & ebrietates, atque obscœnæ narrationes, scortum unâ bibens, huic arridens, illum extimulans, atque omnes ad unum scelervis sui cupiditate inflamman. An verò parua hæc pestilentia est, aut exigua mali communicatio?

Inutilium hominum choros fugiamus, solitudinem amplectentes. Perniciem enim affert, ac pacatum animæ statum delet improborum hominum familiaritas, vitæque consuetudo. Ut enim qui in pestilenti aère sunt, non possunt quin agrotent: sic etiam qui apud homines nullum virtutis ac vitij delectum habentes versantur, ipsorum vitium contrahunt. *Nill.*

D Eorum, qui unâ degunt, peruersitas dissidia & contentiones gignit. Quamuis enim faciles ac suaves sint: tamen benevolentia affectum seruant. *Iosephi.*

Stultorum familiaritates exitiosæ sunt: atque anima, etiam inuita, dementiæ ipsorum simulacra exprimit.

De sapientia & eruditione.

CAP. LXXIII.

SAPIENTIA foris prædicat, in plateis dat vocem suam: in capite turbarum clamitat, in foribus portarum vrbis profert verba sua, &c. Qui prudens est in verbis, inuentor bonorum est. Qui ex labijs profert sapientiam, virga percutit virum excordem. Prudentiam familiarem tibi fac. Gloriam sapientes hæreditate consequentur. Beatus homo qui inuenit sapientiam, & qui affluit prudentia. Melior est acquisitio eius negotiatione auri & argenti primi & purissimi: pretiosior est lapidibus pretiosis: & omnia quæ desiderantur, non valent ei comparari. Meliora sunt genimina prudentiæ argento electo. Via eius viæ pulchræ, & omnes semitæ illius pacificæ. Lignum vitæ est his qui apprehenderint eam: & qui tenuerit eam, beatus. *Prou. 1. 3. 8. 3.*

Posside sapientiam, posside prudentiam: ne obliuiscaris, neque declines à verbis oris mei: ut det capiti tuo coronam gratiarum. Accipite disciplinam meam, *4. 8.*

B b iij